

Voor 'jongen van de Laak' begon het in Stevensweert

In de rubriek Half Drie wordt een opvallende amateurvoetballer geportretteerd. Vandaag: Danny Bongers (26) van Walburgia.

De wedstrijd van zondag staat al een tijdje omcirkeld in de agenda van Danny Bongers. Dan staat voor Walburgia het duel tegen buurman Stevensweert op het programma. De belangrijkste wedstrijd van het seizoen voor de club uit Ohé & Laak, stelt Bongers. „Het is een beetje als Barcelona - Real Madrid, alleen het niveau is 'iets' lager”, zegt hij lachend. „Nee, zonder grappen. Op de club wordt er al ruim een maand over gesproken. Eigenlijk is vanaf de winterstop iedereen met deze wedstrijd bezig.” Hoewel er in de vijfde klasse C de nodige derby's op het programma staan voor Walburgia, is die tegen Stevensweert veruit de belangrijkste. „De duels tegen Maasbracht en Sint Joost zijn ook leuk, maar eigenlijk telt alleen deze als echte derby. Er komt ook meer publiek kijken.”

Oude club

Voor de middenvelder is het tegelijkertijd een weerzien met zijn oude club. Hoewel hij bekend staat als een echte jongen van de Laak, trapte hij als klein mannetje voor het eerst tegen een bal bij de tegenstander van zondag. „Ik ben in Ohé & Laak geboren, maar mijn ouders verhuisden al vrij snel naar Stevensweert. Daar ben ik begonnen met voetballen. Toen ik in de E-jeugd speelde, zijn we weer teruggegaan. Mijn toenmalige teamgenootjes hebben nog geprobeerd om

Danny Bongers.

me over te halen om bij hun te blijven voetballen, maar ik ben toen overstapt naar Walburgia.” Het zorgt er nu voor dat hij enkele oud-teamgenoten zal tegenkomen op het veld. „Leuk natuurlijk. De meeste jongens kennen elkaar sowieso wel. Het is absoluut geen haat en nijd, eerder andersom. Zo hebben we bijvoorbeeld met de clubs een gezamenlijke dropping georganiseerd en na afloop wordt dan een biertje gedronken.”

'Oet noat gebaore'

Sinds vorig jaar woont Bongers met

zijn vriendin in Sittard, maar hij is nog nauw betrokken bij zijn geboortedorp. Zo was hij er dit jaar prins carnaval.

„Dat waren heel mooie dagen. Ik heb altijd al eens prins willen zijn. Met een aantal vrienden hebben we de carnavalsvereniging 'Oet noat gebaore' opgericht, omdat de oude vereniging ermee stopte. Op deze manier proberen we het dorp levendig te houden.”

Onervaren

Met Walburgia hoopt Bongers nog een paar plekje te kunnen stijgen dit seizoen. Op de huidige elfde plek hoort de ploeg niet thuis, vindt hij. „We hadden dertien punten meer moeten hebben. Dan hadden we gewoon op de derde plek gestaan. We zijn nog te onervaren en geven daardoor wedstrijden onnodig uit handen. Ik hoop dat we aan het einde van de competitie in de middenmoot staan. Dan hebben we het goed gedaan.”

Tegen Stevensweert verwacht hij een kleine overwinning. „Ik denk 2-1. Maar je weet het nooit, dit zijn wedstrijden op zich.”

Wat in elk geval wel vaststaat, is dat hij na afloop in de kantine te vinden is, waar zijn opa en oma al dertig jaar achter de bar staan. Danny Bongers vertelt het met trots. „Ze doen dat al zolang met veel plezier. Opa tapt de pilsjes en oma zorgt voor de broodjes en snacks. Dat vind ik mooi.”